İNSAN BİLİNMEZİ

İnsan Bilinmezi
Metafizik

İnsanın içinde var olduğu dünyaya kendisini ifade ederken yada varlık alemine yansıma aşamasında hangi duygu ve düşüncelerin etkisi altında kaldığını , var oluş iddiasının gerekçelerini hazırlarken , göstermek istediği ile saklamayı planladığı derin duyguları ve kainatı kucaklayan sevgisi ile varlık aleminden duyduğu rahatsızlığı aynı anda yaşamasına sebep olan karşıtlığın , iç aleminde ne tür bir çatışmanın sonucu olduğunu çözümlemesi gerekliliği gözden kaçırılmamalıdır .

İnsan bu konuda ihmalkar olamaz , çünkü kendi varlık nedeni söz konusu çatışmayı çözümlemesi kaydına bağlanmıştır . İnsan tüm geçmiş tarihler boyunca hiç bir kayıt ve ilkeye tabi olmaksızın gelişi güzel duyguların evrilmesi sonucu kainata yansıyan bir varlık olabilir mi ? Tabii ki bunu söylemek imkansızdır , insanın iç alemi yada derinlikleri anlaşılabildiğinde o kadar muhteşem kurgulanan farklı manevi (metafizik) unsurların ahenginden oluştuğu anlaşılır ki , bunların süreçler içerisinde tekamül ettiğini ima eden bir düşünce , sadece söz konusu maneviyat gerçeğinin varlığını görmezden gelmek isteyen zayıf bir tez üretmekten ileri gidemez . Sadece aklın dahi hangi hikmete hizmet ettiğini anlamak ki onun asli görevi , benliğin kendisini tüm yaratılmışlarla kıyaslama eğilimini kaynağında tespit etmektir , şöyle ifade edebiliriz belki , kendisine acıyan duyguları bünyesinde algılayan insanın benliği , gerçekte diğer insanlara göre acınacak haldeyim demektedir ki akıl o an bu illüzyonu derhal kavramalıdır , bu ipucu bile içinde yaşadığımız mükemmel tasarımı keşfedebilmek için yeterlidir .

Maneviyatımızı yada gönül alemimizi anlatmaya çalışırken , bu dünyada etkin olan aktörleri ve yapılarını anlamaya çalışırsak sahneye çıkacak ilk kimlik tabii ki ego yada nefs olarak tanımladığımız benliktir . Rolü ise çevresi ile kıyas mekanizmaları çalıştırarak , elde ettiği her fırsatta etrafında olanlarla kendisini kıyaslama yoluna gitmektir ancak şüphesiz hiç bir zaman kazanamaz ancak yinede bir kimliği vardır ve olaylar karşısında üstünlüğü tercih ettiği gibi yerlerde sürünmeyi de göze alabilir , bu duruma aşağılanmayı da kabul eder diyebiliriz . İçinde var olduğu olduğu bünyeyi öylesine zelil bir senaryonın içine sürüklemeyi planlayabilir ki kurguladığı role bir aktör bulabilse biz onun için , beceriksiz , tembel , gaddar , zalim gibi bir sözlüğü dolduracak aşağılanmış kimlikler üretebiliriz .

Söz konusu benlik özellikli olumsuz karakterlerin el birliği ile sahneye koymaya çalıştığı roman , insanın yitiğinin yani imanın olduğu yerde kalması içindir . İnsan neyi kaybedebilir ki benliğin olumsuzluklara açılan kapısı , aslında yaklaşan bir tehlikenin olup olmadığını gözlemlemek için olsun . İşte iman , üstünlük ve aşağılanmışlık bölgelerine sapmayı , üstünlük taklitlerinin ve aşağılanma zilletinin , insan için takdir edilmediğini beyan eden bir yaratıcının varlığını idrak ederek düzeltir .

Gönül , ifade edilmesi çok zor olan manevi bir bütünlüğün adıdır , onu çok kolay kullanırız ama gerçekliğini tanımakta çaba sarfetmeyiz , gönül acıyan , merhamet eden , üzülen ve tüm mütevazi eğilimlerin kaynağı narin bir yapı olarak zihnimizde tanınır . Oysa gönlün gereçeğinde tüm kainatı yerinden titretecek bir sır yatar , korku bilmezlik yani cesaret , gerçeği olduğu gibi ifade edebilme gücü , kendini üstün görmemek gibi haddini bilme zerafeti , en basitinden nefsin tüm hırçınlıkları karşısında dirayet gösterme ve ona hiçliğini hatırlatma bilinci , gönlün gerçek ve yenilmez hasletleridir .

İşte bu açıdan gönlün yitiği olan imanı arayışı , kendisine ait olmayan tüm üstünlükleri kendinden bilme ve tatminleri için her türlü aşağılanmayı kabul etme noktasındaki nefse ağır geleceği için , çünkü bilir ki iman gönülde istenilen anlamdaki yerini alırsa , zaten kendisi mana olarak irade kelimesi ile tanımlanması gereken gönül , kavramlar bilincini de şekillendirerek kendisi için yenilmesi mümkün olmayan bir rakip yaratacağından bu yükü şiddetle reddeder . İnsanın hayat yolculuğunda çekeceği tüm psikolojik yada duygusal sıkıntıların kaynağında bu açmaz yatar .

Allah'u Tealanın insanlar için davranışlar konusunda kendi iradesi olarak beyan ettiği "hakk" ın bizlerdeki tezahürü , gönlün bu konuda nefse karşı göstediği irade veya dirayet olacaktır , işte burası ilahi iradeyi temsil edebilme lutfunun gerçekleşme yeridir . İnsan bu yüzden varlıklar için kıyaslara dayalı üstünlükler ve aşağılanmayı kabuller gibi yanılgılar alanının , sadece bir illüzyon yada benliğin batıl eğilimlerinin vehim salınımları olduğunu unutmamalı , imani şuurunu gün be gün iyileştirmelidir .

Gönül Allah'ın iradesini temsil etmek konusunda yalnız değildir . İlahi sırların resmedildiği gönül sahnesinde , bilgeliği ile en derin replikleri anlam aleminde müthiş bir zerafetle edep dilin çevirerek , davranışlarda hakkı yansıtan üstün inceliğe olan hasretimizi , kavuşmaya dönüştüren ruhumuz , gönüle ilahi sırları sürekli yansıtacaktır . Bizden bir şeyler çalmaya çalışan ne kadar düşmanımız varsa , derinlikler ilminin frekanslarında resmedilip , gönülde çözümlenecek , en zor problemleri mana ilminde nasıl yorumlamamız gerektiğini bize ilham olarak aktaracaktır . Ruh mükemmeliyata hayran olan , bu sebeple tüm duygularımızı karşıtları ile birlikte asalete dönüştürerek davranış kararları almaya yönlendiren manevi içeriğimizdir . Sesine kesinlikle kulak verilmeli , öğütlerini ciddiyetle dinlemeli , kimi temsil etmekte olduğumuzu hiç bir zaman unutmamalıyız .

Bu zemindeki yazılarıma devam etme gayreti içerisinde olacağım , ancak bu metnin nihayetinde söyleyebileceğim , insan için tasarlanmış bu harika kompozisyonun oluş nedini hakkında olacak . Hiç kuşkusuz insanlık ve kainat sonsuz bir ilmin kuşattığı alem içerisinde hakla tanışma şerefine erişmektedir . Allah'ın varlık birliği konusundaki hükmüne ve iradesine kıyasen ki bu insanlık için sonsuz bir lutuftur , davranışlar geliştirerek yolculuğunu tamamlayacaktır . İşte bu yolculuğun amacı "insan nedir" sorusunun cevabında yatmaktadır . Üzerinde olduğumuz metinde sözü geçen manevi özelliklerin insanda toplanmış olmasının nedeni , ilim mertebesinde sınır tanımayarak varlık birliğini kendi heva ve hevesleri doğrultusunda yok etmeye çalışan nefsin yarattığı illüzyonları teklik bilinci ile hiçlik gerçeğine dönüştüme sorumluluğunu yerine getirme ve benliğimizin yarattığı her tür algı senaryosunda ona ait batıl eğilimlerin yokluk mertebesinde olduğu ve ilmin aşamalarında bu yokluğun farkında varıldıkça nefsin tekamül edebileceği , insanında ancak bu şekilde insan olabileceği emrini ortaya çıkarabilmek içindir . Benlik bu prensibe bağlı olarak aşama kat ederken insan olmanın , nefsin batıl eğilimlerini , diğer bir ifade ile varlık iddiasını ancak tevhide olan tahammülsüzlüklerini yok ettiğinde yani yoklukta gerçekleşebileceğini anlayacaktır .